

Predmet: Čelebić – optuženi Samir Hondo

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 8/13

Broj optužnice: KTO br. 6/13

Optužnica podignuta: 17.05.2013.

Krivično delo: ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu, u vezi sa čl. 22 KZ SRJ

Glavni pretres: 18.10.2013.

Izveštaj: Marina Kljaić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka Dragana Đorđića

Svedok je živeo u Bradini kod Konjica do 27.05.1992. godine, kada je zarobljen i zajedno sa još 85 lica odveden u logor Čelebići. Prilikom ulaska u logor postrojeni su licem okrenuti prema zidu i sa podignutim rukama. Tada ih je pretukla veća grupa njemu nepoznatih ljudi, od kojih su neki bili u uniformama a neki u civilnom odelu. Posle premlaćivanja prebačeni su u hangar broj 6, i bili su prva grupa logoraša koja je tu zatvorena. Nakon par dana u hangar 6 doveden je i Zoran Đorđić. Logoraše su tukli i u samom hangaru, ali i van njega. Zorana su stražari pretukli više puta. Jednom ga je Lanžo naterao da radi sklekove i tom prilikom ga je udario nogom u rebra. Udaranje logoraša dok su radili sklekove bila je Lanžina „specijalnost“ - drugi stražari nisu na taj način zlostavljali logoraše. Zorana su tukli i terali ga da prizna gde je sakrio oružje, u čemu se posebno isticao stražar Macić zvan „Makaron“. Da je okrivljeni jedan od stražara, rekao mu je logoraš Nedeljko Kuljani, koji je pre rata radio na benzinskoj pumpi u Konjicu i zbog prirode svog posla poznao veliki broj ljudi. Kada su premlaćivali Zorana Đorđića, među stražarima nije bio prisutan optuženi. Ne seća se da je neki logoraš pomenuo da ga je tukao i optuženi. Posle dolaska predstavnika Međunarodnog Crvenog krsta u logor, kojem su se žalili na loše uslove i torturu, u hangar 6 ušao je Delić sa grupom od 5-6 stražara i naredio im da tuku logoraše. Među stražarima bio je i optuženi ali, koliko je svedok mogao da vidi, on nije nikoga tukao, samo se pravio da tuče. Poznaje Mitra Kuljanina, jer su kumovi. Mitar ga je jednom prilikom posle rata nazvao i pitao za optuženog, te da li je u logoru tukao Zorana Đorđića. Kada je Mitru rekao da ga optuženi nije tukao, čuo je da Mitar govori Zoranu: „Što lažeš?“, pa je čuo da Zoran pokušava nešto da „izvrda“ da bi na kraju rekao: „Pa nije mene tukao, ali je tukao nekog drugog.“ Zoran je jedno vreme bio u Americi gde je počeo da se bavi ratnim zločinima. Kada se vratio iz Amerike, stanovao je jedno vreme kod Mitra Kuljanina. Tada mu je svedok, koji je u to vreme bio u Švedskoj, više puta davao novac za troškove putovanja do Sarajeva i odvođenje svedoka u Tužilaštvo BiH. Sa Zoranom se kasnije posvađao jer je saznao da mu je tražio novac da bi navodno odveo u Sarajevo jednog svedoka, a taj svedok je uvek išao sâm. Čuo je da je više ljudi u Konjicu policiji prijavilo da im je Zoran Đorđić tražio novac i varao ih.

Ispitivanje svedoka Majde Zelenović

Optuženi Samir joj je rođeni brat. Pre rata živela je na Ilidži sa suprugom Nenadom Zelenovićem. U maju 1992. godine otišla je u Novi Sad, ali se krajem iste godine opet vratila na Ilidžu, gde je ostala sve do potpisivanja Dejtonskog sporazuma, kada su se preselili u Bijeljenu. Mitra Kuljanina i Zorana Đorđića poznaje od ranije. Zajedno sa suprugom bila je kod Mitra na

slavi 1993. godine na kojoj je bio i Zoran, koji ju je izvredao, nazvavši je „Balinkurom“, a Mitra je pitao šta će mu ona na slavi kada njen brat po Konjicu ubija i siluje. Posle ovog događaja Zorana je viđala više puta nakon rata u Šapcu kod Mitra, kod kojeg je često navraćala sa suprugom i Samirom. Za vreme tih susreta Zoran nikada nije pomenuo da ga je Samir tukao dok je bio u logoru. Prošle godine Zoran je došao u njenu kuću u Bijeljini i tražio od Samira novac, tvrdeći da je on predstavnik logoraša i da može svašta da mu uradi. Tom prilikom, na Samirovo pitanje da li ga je on ikada udario, Zoran je odgovorio da nije. Nakon rata odlazila je u Konjic, sretala se sa Srbima koji su bili u logoru, ali ni od koga nije čula da je njen brat Samir bilo kome učinio nešto loše. Smatra da se ceo ovaj postupak vodi zbog lažnog iskaza Zorana Đorđića.

Ispitivanje svedoka Nenada Zelenovića

Optuženi je svedokov šurak. Do potpisivanja Dejtonskog sporazuma živeo je na Ilidži. Za vreme rata bio je pripadnik Vojske Republike Srpske. Mitra Kuljanina i Zorana Đorđića poznaje od pre rata. Mitar je držao restoran kraj Sarajeva, a Zorana je upoznao preko svog prijatelja iz Bradine. Tokom rata, Zorana je prvi put video prilikom razmene koju su izvršili Srbi i Muslimani. Znao je još 1992. godine da je Samir stražar u logoru, jer su preko Hadžića i Ilidže dolazili na razmenu svi Srbi iz Konjica. Nikada od ljudi koji su došli nije čuo nešto loše o Samiru. Sa suprugom je 1993. godine bio na slavi kod Mitra, kada je Zoran izvredao njegovu suprugu zbog toga što je Muslimanka. Zorana je viđao na Ilidži sve do Dejtonskog sporazuma, a posle rata sretao ga je u kafani koju je u Šapcu držao Mitar. Misli da je bar 10 puta prilikom susreta u Šapcu bio zajedno sa Samirom. Prilikom svih tih susreta Zoran nikada nije spomenuo da mu je Samir bilo šta loše učinio. Prošle godine Zoran je došao u Bijeljinu u njegovu kuću i od Samira tražio 15.000 evra. Tvrdio je da taj novac ne traži za sebe, već za neke druge koji ga traže. Samir je odbio da mu dâ novac navodeći da nikome ništa nije učinio. O ovome se kasnije pričalo, pa je po pozivu, svoj iskaz dao pripadnicima policije u Bijeljini, SIPA¹, i tužilaštvu u Sarajevu.

¹ Državna agencija za istrage i zaštitu u Bosni i Hercegovini